

**UCHWAŁA NR XXVI/174/26
RADY MIEJSKIEJ WE WŁOSZCZOWIE**

z dnia 31 marca 2026 r.

w sprawie apelu dotyczącego reformy planowania przestrzennego w związku z ograniczeniem w planach ogólnych możliwości rozwojowych gminy w zakresie zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz produkcyjnej

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) oraz § 44 pkt 1 Statutu Gminy Włoszczowa uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się apel dotyczący reformy planowania przestrzennego w związku z ograniczeniem w planach ogólnych możliwości rozwojowych gminy w zakresie zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz produkcyjnej, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Apel przekazuje się :

- 1) Prezesowi Rady Ministrów;
- 2) Ministrowi Rozwoju i Technologii;
- 3) Wojewodzie Świętokrzyskiemu.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Włoszczowa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Grzegorz Dudkiewicz

Załącznik do uchwały nr XXVI/174/26

Rady Miejskiej we Włoszczowie

z dnia 31 marca 2026 r.

Apel dotyczący reformy planowania przestrzennego w związku z ograniczeniem w planach ogólnych możliwości rozwojowych gminy w zakresie zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz produkcyjnej

W związku z przyjętą reformą w zakresie planowania przestrzennego oraz prowadzonymi przez samorządy pracami zmierzającymi do sporządzania planów ogólnych, apelujemy o dokonanie takich zmian w obowiązujących przepisach, które przywrócą gminom takim jak Gmina Włoszczowa, możliwość samodzielnego decydowania o miejscach kreowania obszarów zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz produkcyjnej, a przez to zapewniania przestrzeni do rozwoju społecznego i gospodarczego.

Dotychczasowy system planowania przestrzennego obowiązujący od 2003 roku zakładał, że ustalenie przeznaczenia terenu oraz określenie sposobu zagospodarowania następuje w planie miejscowym, a w przypadku jego braku w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Taki model funkcjonował przez wiele lat. System ten dopuszczał prowadzenie polityki przestrzennej gmin zarówno za pomocą planów miejscowych, jak i za pomocą indywidualnych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Średnie pokrycie Polski planami miejscowymi wynosi nieco ponad 30% powierzchni kraju. W gminie Włoszczowa jest to zaledwie 15 %.

Przyjęte rozwiązania w zakresie planów ogólnych, co ujawniło się w momencie ich opracowywania, w ogóle nie uwzględniają specyfiki gmin miejsko – wiejskich i wiejskich, w których nie uchwalono miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wiele miejsko – wiejskich i wiejskich polskich samorządów prowadziło dotychczas politykę przestrzenną w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu jednocześnie stwarzając infrastrukturalne warunki dla rozwoju zabudowy przez inwestycje drogowe i wodno – kanalizacyjne. Przyjęte dla sporządzania planów ogólnych algorytmy pozbawiły te samorządy możliwości (a w najlepszym wypadku bardzo tę możliwość ograniczyły), wprowadzenia nowej zabudowy mieszkaniowej czy usługowej. Dotychczasowe decyzje władz samorządowych w zakresie zaplanowanych lub już realizowanych inwestycji infrastrukturalnych w ogóle nie znajdują odzwierciedlenia w planach ogólnych. Dla projektowanej lub często już wykonanej infrastruktury technicznej dochodzi, w oparciu o przyjęte przez ustawodawcę wskaźniki zapotrzebowania, do wykluczenia możliwości zabudowy mieszkaniowej czy usługowej. Podjęte decyzje inwestycyjne okażą się zatem niegospodarnością i brakiem logiki w działaniu władz samorządowych z pominięciem okoliczności, iż samorządy te zostały w tym zakresie zupełnie pozbawione jakiegokolwiek władztwa planistycznego.

Takie samo traktowanie pod względem kryteriów dotyczących wyznaczania obszarów uzupełnienia zabudowy gmin o diametralnie innych istniejących wskaźnikach pokrycia planistycznego i zaludnienia jest niewłaściwe. Nie można porównywać Miasta Stołecznego

Warszawy z miastem poniżej 100 tys. mieszkańców, a co dopiero z gminami o najniższym

wskaźniku zaludnienia. Nie można nie brać pod uwagę stopnia istniejącego zagospodarowania planistycznego. Regulacja pomijająca te okoliczności skutkuje (co już pokazuje praktyka) pozbawieniem gminy miejsko – wiejskie i wiejskie o niskim pokryciu planistycznym jakiegokolwiek możliwości samodzielnego kreowania przestrzeni dla rozwoju, co docelowo skutkować będzie jego całkowitym zahamowaniem, degradacją, a być może nawet koniecznością administracyjnego wchłonięcia przez większe jednostki samorządowe.

Przyjęte rozwiązanie stoi ewidentnie w sprzeczności z podstawową zasadą planowania przestrzennego zgodnie z którą to właśnie samorząd terytorialny sprawuje tzw. władztwo planistyczne na obszarze swojego działania. Jest to zarówno jego prawo jak i obowiązek, wymieniony, nie bez powodu jako pierwszy w kolejności, w katalogu zadań własnych nowej zabudowy wyznaczają w sposób wręcz loteryjny.

Podsumowując, apelujemy o zmianę przepisów w taki sposób, aby ponownie umożliwić wskazanym wyżej samorządom samodzielne kreowanie przestrzeni dla zapewnienia własnego rozwoju i aby decyzja w przedmiocie zapotrzebowania na nową zabudowę, gwarantującą wyrównanie szans w zabieganiu o nowych

mieszkańców i inwestorów, nie zapadała bez ich udziału jako wynik oderwanego od ich potrzeb i rzeczywistości społeczno – gospodarczej algorytmu.